

DW.50.4.2019.RUK

DW.34, 2019

Warszawa, dnia 10.04.2019

Decyzja w sprawie interpretacji

art. 33 ust. 2 pkt. 5 w związku z art. 33 ust. 7 i ust. 7a i 7b ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018r. poz. 646 z późn.zm) zwanej dalej „ustawą” Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON lub Fundusz) stwierdza, że stanowisko [redacted] z siedzibą w [redacted] (zwanej dalej Wnioskodawcą lub Spółką) zaprezentowane we wniosku z dnia 7 marca 2019 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie stosowania przepisów art. 33 ust. 2 pkt. 5, w związku z art. 33 ust. 7, 7a i ust. 7b ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2018 r. poz.511, z późn.zm) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji w zakresie pytania **1 i 2 – jest nieprawidłowe.**

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 7 marca 2019 r., Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 33 ustawy o rehabilitacji. Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców. Zgodnie z art. 34 ust.1 ustawy Prawo przedsiębiorców

przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujące zdarzenia przyszłe:

Wnioskodawca jest pracodawcą, który zgodnie art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji w związku z zatrudnianiem co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz osiągnięciem wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25 % zachował zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych (dalej jako ZFRON) i niewykorzystane środki tego funduszu.

Wnioskodawca w 2011 r. wykorzystał środki ZFRON na realizację inwestycji polegającej na wytworzeniu i nabyciu środków trwałych poprzez:

- 1) częściowe sfinansowanie budowy salonu samochodowego w Toruniu, przeznaczając na budowę kwotę   zł wraz z wyposażeniem w oświetlenie salonu odpowiednio w kwotach   zł i   zł, łącznie   zł. Środek trwały ewidencjonowany jest w księgach i amortyzowany liniowo w okresach miesięcznych od wartości początkowej   zł. Kwota będąca nadwyżką ponad środki pochodzące z ZFRON pochodziła ze środków własnych i kredytu inwestycyjnego zaciągniętego na ten cel.
- 2) sfinansowanie w całości zakupu środków trwałych takich jak:
  - zgrzewarka o wartości początkowej   zł
  - dźwig podłogowy o wartości początkowej   zł
  - wentylator dachowy o wartości początkowej   zł
  - podnośnik diagnostyczny o wartości początkowej   zł
  - komputer diagnostyczny   zł o wartości początkowej   zł

Wnioskodawca ze względu na złą sytuację finansową i utratą płynności finansowej w związku z kilkunastokrotnym zmniejszeniem się poziomu przychodów z działalności podstawowej oraz utrzymującym się wysokim poziomem zobowiązań, w tym zobowiązań o charakterze kredytowym zamierza dokonać zbycia w ramach zorganizowanej części przedsiębiorstwa wyżej wymienionych środków trwałych.

W związku z powyższym Wnioskodawca przedstawił zapytania o stosowanie przepisów w następujących przypadkach:

- 1) zbycia w ramach zorganizowanej części przedsiębiorstwa aktywów wymienionych w pkt 1, tj. środków trwałych w części sfinansowanych z ZFRON wraz z zespołem przypisanych do nich pasywów w postaci kredytów i ograniczonych praw rzeczowych.

Zdaniem Wnioskodawcy zbycie środka trwałego zakupionego w części ze środków pochodzących z ZFRON, nie spełnia przesłanek opisanych w art. 33 ust.2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji.

Zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy o rehabilitacji, fundusz rehabilitacji tworzy się w szczególności:

- 1) ze środków, o których mowa w art. 31 ust. 3 pkt 1 lit. b;
- 2) z części zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, zgodnie z odrębnymi przepisami, z tym że za dzień uzyskania tych środków, uznaje się dzień wypłaty wynagrodzeń;
- 3) z wpływów z zapisów i darowizn;
- 4) z odsetek od środków zgromadzonych na rachunku funduszu rehabilitacji;
- 5) ze środków pochodzących ze zbycia środków trwałych zakupionych ze środków funduszu, w części niezamortyzowanej.

Wnioskodawca uważa, że z opisanej przez niego sytuacji wynika, iż Spółka nie jest zobowiązana do wpłat na fundusz rehabilitacji kwoty pochodzącej ze zbycia środków trwałych zakupionych częściowo ze środków ZFRON, w części niezamortyzowanej na dzień zbycia i w kwocie uzyskanej ze zbycia tych środków trwałych. Jego zdaniem brak odniesienia w przepisach ustawy o rehabilitacji jak i w wykładni, do sytuacji zbycia środka trwałego sfinansowanego wyłącznie w części ze środków ZFRON powoduje, że zasadnym jest przyjęcie wykładni zawężającej, według której środki ze zbycia środka trwałego sfinansowanego w części ze środków ZFRON nie podlegają wpłacie na fundusz rehabilitacji.

- 2) zbycia w ramach zorganizowanej części przedsiębiorstwa aktywów wymienionych w pkt 2, tj. środków trwałych w całości sfinansowanych ze środków ZFRON.

Zdaniem Wnioskodawcy sytuacja zbycia środka trwałego zakupionego w całości ze środków ZFRON, spełnia przesłanki opisane w art.33 ust.2 pkt. 5 ustawy o rehabilitacji. Tym samym podlega wpłacie na fundusz rehabilitacji kwota uzyskana ze zbycia środka trwałego, z zastrzeżeniem, że wpłata winna nastąpić w kwocie nie wyższej niż kwota uzyskana ze zbycia. Oznacza, to że kwota pochodząca ze zbycia może być wyższa, równa, niższa od

niezamortyzowanej wartości zbywanego środka trwałego, a tym samym wpłaty na fundusz dokonuje się w kwocie uzyskanej ze zbycia niezależnie od jej wysokości.

Wnioskodawca zdaje sobie sprawę, że jeżeli dojdzie do zbycia zorganizowanej części lub całości przedsiębiorstwa, środki trwałe sfinansowane ze środków ZFRON będą musiały zostać oznaczone, ujęte i wycenione jako niezależne środki trwałe, w taki sposób aby dokonać wpłaty w kwocie uzyskanej z ich zbycia.

W związku z powyższym zwrócono się z wnioskiem o rozstrzygnięcie następujących kwestii dotyczących potwierdzenia:

- 1) czy Wnioskodawca dokonując zbycia w ramach zorganizowanej części przedsiębiorstwa aktywów wymienionych w pkt 1, tj. środków trwałych w części sfinansowanych z ZFRON wraz z zespołem przypisanych do nich pasywów w postaci kredytów i ograniczonych praw rzeczowych, zobowiązany będzie do wpłaty na PFRON środków uzyskanych z ich zbycia zgodnie z art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji, który stanowi, że ZFRON tworzy się ze środków pochodzących ze zbycia środków trwałych zakupionych (w całości) ze środków funduszu w części niezamortyzowanej?

- 2) Czy Wnioskodawca dokonując zbycia w ramach zorganizowanej części przedsiębiorstwa aktywów wymienionych w pkt 2, tj. środków trwałych w całości sfinansowanych z ZFRON, zobowiązany będzie do wpłaty na PFRON środków uzyskanych z ich zbycia zgodnie z art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji, który stanowi, że ZFRON tworzy się ze środków pochodzących ze zbycia środków trwałych zakupionych (w całości) ze środków funduszu w części niezamortyzowanej?

Na tle przedstawionego stanu przyszłego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 34 ust.1 ustawy Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

Zgodnie z art.33 ust.1 ustawy o rehabilitacji prowadzący zakład pracy chronionej tworzy zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Z kolei z art.33 ust.7 ustawy o rehabilitacji wynika, że w razie utraty statusu zakładu pracy chronionej niewykorzystane według stanu na dzień utraty statusu zakładu pracy chronionej środki ZFRON podlegają niezwłocznie wpłacie do PFRON, z zastrzeżeniem ust.7a i 7b. W myśl art.33 ust.7a ustawy o rehabilitacji - wpłacie do PFRON podlega także kwota odpowiadająca kwocie wydatkowanej ze środków funduszu rehabilitacji na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz na zakup środków transportu - w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi, ustalonymi przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wynikających z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych na dzień zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust.7. Jednocześnie obowiązek wpłaty na PFRON nie powstaje, gdy pracodawca pomimo utraty statusu zakładu pracy chronionej spełnia warunki określone w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji.

Wnioskodawca jest pracodawcą, który zgodnie art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji w związku z zatrudnianiem co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25 % zachował ZFRON i niewykorzystane środki tego funduszu. Osiągnięcie powyższych wskaźników i stanu zatrudnienia pozwala pracodawcy na zachowanie środków ZFRON i ich dalsze wydatkowanie na dotychczasowych zasadach, pomimo utraty statusu zakładu pracy chronionej.

Art. 33 ust. 2 ustawy o rehabilitacji stanowi, że fundusz rehabilitacji tworzy się w szczególności:

- 1) ze środków, o których mowa w art. 31 ust. 3 pkt 1 lit. b;
- 2) z części zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, zgodnie z odrębnymi przepisami, z tym że za dzień uzyskania tych środków, uznaje się dzień wypłaty wynagrodzeń;
- 3) z wpływów z zapisów i darowizn;
- 4) z odsetek od środków zgromadzonych na rachunku funduszu rehabilitacji;
- 5) ze środków pochodzących ze zbycia środków trwałych zakupionych ze środków funduszu, w części niezamortyzowanej.

W przepisie tym przedstawiono otwarty katalog źródeł tworzenia funduszu rehabilitacji, o czym świadczy użyty we wstępie do wyliczeń zwrot "w szczególności".

Zatem ZFRON mogą tworzyć także inne środki, co niewątpliwie związane jest z funkcją i celem tego funduszu. Jednym z takich źródeł są wskazane w art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji środki pochodzące ze zbycia środków trwałych zakupionych ze środków ZFRON w części niezamortyzowanej.

W zakresie pytania 1:

Zgodnie z art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy ZFRON tworzy się między innymi ze środków pochodzących ze zbycia środków trwałych zakupionych ze środków funduszu, w części niezamortyzowanej. „Zbycie” według Słownika języka polskiego PWN oznacza „odstąpienie rzeczy lub praw innej osobie; sprzedaż”. Zatem reguła ta dotyczy każdego zbycia środka trwałego. W kwestii użytego w art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji pojęcie "zakupionych" wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 10 maja 2017 r. sygn. akt II GSK 2548/15. W wyroku tym NSA wskazał, że „...pojęcie zakupionych należy rozumieć jako "wydatkowanych" ze środków funduszu rehabilitacji, a zatem również wydatków związanych z wytworzeniem środka trwałego. Na takie rozumienie art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji, wskazują przepisy Rozporządzenia z 1998 r., które określały rodzaje wydatków możliwych do dokonania ze środków funduszu rehabilitacji (§ 1 i § 2). W ustawie o rehabilitacji, jak również w ww. Rozporządzeniu nie zdefiniowano pojęcia "wydatek". Tym samym należy odwołać się do jego definicji słownikowej. "Wydatkiem" jest "suma, która ma być wydana albo suma wydana na coś". "Wydać" oznacza zaś: wyłożyć, wydatkować pieniądze na coś, zapłacić za coś. Definicja ta wskazuje, że z wydatkiem mamy do czynienia w przypadku uszczuplenia w majątku, które da się wyrazić za pomocą sumy pieniężnej. Niewątpliwie wydatkowanie środków na pokrycie kosztów wytworzenia (wybudowania) ośrodka rehabilitacyjno-wypoczynkowego ze środków funduszu rehabilitacji uszczupliło majątek tego funduszu. Zatem na gruncie powyższych przepisów zasadniczego znaczenia nie ma okoliczność, w jaki sposób powstał środek trwały, czy to w postaci zakupu w całości, czy w postaci wytworzenia, modernizacji, remontu czy też rozbudowy - lecz to, czy taki wydatek został sfinansowany ze środków funduszu rehabilitacji. Inne rozumienie art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji stwarzałoby zagrożenie dla realizacji celu, w którym fundusz rehabilitacji jest utworzony. Nie powinno bowiem uchodzić uwadze, że zasadniczym celem funduszu rehabilitacji jest finansowanie rehabilitacji zawodowej, społecznej i leczniczej oraz ubezpieczenia osób niepełnosprawnych. Sfinansowanie zaś w całości ze środków funduszu rehabilitacji zakupu gruntu, a następnie wybudowanie

na nim budynku, aby następnie kwotę uzyskaną z sprzedaży przeznaczyć na inne cele niż rehabilitacja zawodowa i społeczna osób niepełnosprawnych - z pewnością takiego celu nie realizuje. Zatem, skoro wytworzenie środka trwałego w postaci zakupu gruntu, a następnie wybudowania na nim budynku na potrzeby ośrodka rehabilitacyjno-wypoczynkowego nastąpiło w całości ze środków ZFRON, to zbycie tego środka trwałego będzie w konsekwencji powodowało powstanie obowiązku, o jakim mowa w art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji”.

Uwzględniając powyższe, nie można się zgodzić z twierdzeniem Wnioskodawcy i przyjąć wykładni zawężającej uznając, że jeżeli środki zostały uzyskane wyłącznie ze zbycia środka trwałego finansowanego tylko w części ze środków ZFRON, to wówczas środki te nie podlegają wpłacie na fundusz rehabilitacji. Bezspornym jest, że nawet częściowe wydatkowanie środków funduszu rehabilitacji na pokrycie kosztów wytworzenia (budowy) salonu samochodowego, w opisanym przez Wnioskodawcę przypadku uszczupliło majątek tego funduszu. Na gruncie przepisów art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji, zasadniczego znaczenia nie ma okoliczność, w jaki sposób powstał środek trwały, czy to w postaci zakupu w całości, części czy w postaci wytworzenia, modernizacji, remontu czy też rozbudowy - lecz to, czy taki wydatek został sfinansowany ze środków funduszu rehabilitacji. Zbycie nieruchomości w postaci salonu samochodowego, którego budowa została sfinansowana tylko w części ze środków ZFRON, będzie powodowało powstanie obowiązku, o którym mowa w art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji, a więc obowiązkiem wpłaty uzyskanych środków pieniężnych na rachunek funduszu rehabilitacji (ZFRON).

Z kolei niewykonanie obowiązków wynikających z art. 33 ust. 3 ustawy o rehabilitacji skutkuje konsekwencjami określonymi w art. 33 ust. 4a pkt 1 i 2 oraz ust. 4a¹ i ust. 4a² tejże ustawy. Stosownie do ust. 4a pkt 2 tego przepisu, w przypadku niezgodnego z ust. 4 przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji, pracodawca jest obowiązany do dokonania wpłaty w wysokości 30% tych środków na PFRON w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło ujawnienie niezgodnego z ustawą przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji, a także niedotrzymanie terminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3. Jednocześnie na podstawie art. 33 ust. 4a² ustawy o rehabilitacji na równi z niezgodnym przeznaczeniem środków funduszu traktuje się nieprzekazanie środków na ten fundusz. W opisanym przez Wnioskodawcę zdarzeniu przyszłym, dopiero brak wpłaty na rachunek

funduszu rehabilitacji w obowiązującym terminie skutkować będzie obowiązkiem wpłaty na PFRON, o której mowa w art.33 ust. 4a pkt 2 ustawy o rehabilitacji.

W zakresie pytania 2:

Pracodawca, który zachował fundusz rehabilitacji i niewykorzystane środki tego funduszu, ma obowiązek przekazania na ZFRON kwot, które otrzymał ze zbycia środka trwałego w części niezamortyzowanej. Oznacza to tyle, że pracodawca ma obowiązek przekazywania wyłącznie tej kwoty, która pochodzi ze zbycia tego środka, a nie z jakichkolwiek innych środków prowadzącego były zakład pracy chronionej. Należy przy tym zauważyć, iż kwota do przekazania na ZFRON w związku z dokonaną transakcją nie musi przekraczać niezamortyzowanej wartości środka trwałego. Dlatego też, jeśli kwota pochodząca ze zbycia środka trwałego jest wyższa niż część niezamortyzowana, to pracodawca ma obowiązek przekazania na ZFRON tylko tę część kwoty, która odpowiada części niezamortyzowanej, a nie całej kwocie pochodzącej ze zbycia. Natomiast w sytuacji, gdy kwota ze zbycia środka trwałego jest niższa niż część niezamortyzowana, wówczas obowiązek przekazania na ZFRON dotyczy tylko kwoty uzyskanej ze zbycia środka trwałego, bowiem obowiązek przekazania na ZFRON dotyczy środków pochodzących ze zbycia w części niezamortyzowanej, a nie co najmniej równowartości części niezamortyzowanej tego środka niezależnie od źródła pochodzenia tych środków. Przepisy ustawy o rehabilitacji wprost obligują jedynie do zasilenia rachunku funduszu rehabilitacji kwotą otrzymaną ze zbycia środka trwałego do wysokości części niezamortyzowanej, a w przypadku gdy kwota uzyskana ze zbycia jest niższa niż równowartość części niezamortyzowanej – na ZFRON powinna trafić wyłącznie kwota uzyskana ze zbycia.

Niewykonanie obowiązków wynikających z art. 33 ust. 3 ustawy o rehabilitacji skutkuje konsekwencjami określonymi w art. 33 ust. 4a pkt 1 i 2 oraz ust. 4a¹ i ust. 4a² tejże ustawy. Stosownie do ust. 4a pkt 2 tego przepisu, w przypadku niezgodnego z ust. 4 przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji, pracodawca jest obowiązany do dokonania wpłaty w wysokości 30% tych środków na Fundusz w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło ujawnienie niezgodnego z ustawą przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji, a także niedotrzymanie terminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3. Jednocześnie na podstawie z art. 33 ust. 4a² ustawy o rehabilitacji na równi z niezgodnym przeznaczeniem środków funduszu traktuje się nieprzekazanie środków na ten fundusz.

W opisanym przez Wnioskodawcę zdarzeniu przyszłym, dopiero brak wpłaty na rachunek funduszu rehabilitacji w obowiązującym terminie skutkować będzie obowiązkiem wpłaty na PFRON, o której mowa w art.33 ust. 4a pkt 2 ustawy o rehabilitacji.

Podsumowując:

Zarówno w przypadku zbycia w ramach zorganizowanej części przedsiębiorstwa, środków trwałych sfinansowanych w części oraz całości ze środków funduszu rehabilitacji, Wnioskodawca jest zobowiązany do przekazania na rachunek ZFRON kwot pochodzących ze zbycia tych środków w wysokości, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko, z siedzibą w ...
wyrażone we wniosku z dnia 7 marca 2019 r w sprawie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie stosowania przepisów art. 33 ust. 2 pkt. 5, w związku z art. 33 ust. 7 i ust. 7a ustawy o rehabilitacji w zakresie: pytania 1 i 2 – jest nieprawidłowe.

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. Akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Damańska

05.04.2019.

